

*Contra la democràcia
(7 obretes de Grand Guignol)*

Horaris

Estrena dimecres 29 de juny a les 22 h

Dijous 30 de juny a les 22 h

Preu especial: 12 €

De l'1 al 24 de juliol

De dimarts a dissabte a les 21.30 h

i diumenges a les 18.30 h

Preu: 18 €

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,

Catalunya Caixa i Telentrada

Telèfon: 902 10 12 12

www.telentrada.com

*Sala Beckett/
Obrador Internacional
de Dramatúrgia*

Carrer Alegre de Dalt, 55 bis

08024 Barcelona

Telèfon: 93 284 53 12

Fax: 93 219 79 27

info@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat

Metro: línia 4 (Joanic o Alfons X)

Autobusos més propers: 24, 31, 32, 39, 55,

74, 92, 114, 116

Parades de Bicing més properes: plaça

Rovira, plaça Joanic, carrer Secretari

Coloma (entre carrers Providència i

Legalitat) i carrer Balcalls (amb carrer

Secretari Coloma)

Servei de bar i cafeteria

Disseny: Enric Jardí

Espai subvencionat per:

Proper espectacle

Sola

— de Carles Salas - Cia. Búbulus

— del 06/09/2011 al 09/09/2011

VI Obrador d'estiu 2011

— del 9 al 16 de juliol de 2011, a Barcelona

— Amb Sergi Belbel, Joseph Danan, Marc Hervàs / Jorge Picó, Andrés Lima, Pere Riera, Alfredo Sanzol, Simon Stephens i Theresia Walser

Lectures dramatitzades obertes al públic

Tot el món

de Theresia Walser i Karl-Heinz Ott

Traducció de Susana Tornero

Direcció: Toni Casares

Dilluns 11 de juliol a les 19 hores

A l'Institut del Teatre

Noves obres per a una època de terror

Textos breus de nova creació

Direcció: Thomas Sauerteig

De dimarts 12 a divendres 15 de juliol

a les 18.30 h

A l'Espai Lliure (Teatre Lliure de Montjuïc)

Roaming món

de Joseph Danan

Traducció de Carles Batlle

Direcció: Jordi Prat i Coll

Dissabte 16 de juliol a les 19 h

A l'Institut del Teatre

[Més informació al nostre lloc web](http://www.salabeckett.cat)

www.salabeckett.cat

Segueix-nos a Facebook

Amb la col·laboració de:

Contra la democràcia (7 obretes de Grand Guignol) — d'Esteve Soler

Del 29/06/2011 al 24/07/2011

Direcció: Carles Fernández Giua

Amb Dani Arrebola, Pep Jové, Josep Julien i Laia Martí

Una coproducció de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia i GREC 2011 Festival de Barcelona

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Del 29/06/2011 al 24/07/2011

Contra la democràcia (7 obretes de Grand Guignol) — d'Esteve Soler

Fitxa artística

Autor Esteve Soler
Direcció Carles Fernández Giua

Repartiment Dani Arrebola, Pep Jové, Josep Julien i Laia Martí

Disseny d'espai i vídeo Eugenio Szwarcerc
Disseny de vestuari Lluna Albert
Il·luminació Luis Martí
Espai sonor Lucas Ariel Vallejo
Confecció de vestuari Goretti
Ajudant d'escenografia i efectes especials Paula Bosch
Moviment i ajudant de direcció Silvia Dotti

Agraïments Zoo de Barcelona, Nadia Ghulam i The Kadmos Travels

Durada 1 h 15 min

Una coproducció de la Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia i GREC 2011 Festival de Barcelona

Sinopsi

Contra la democràcia (7 obretes de Grand Guignol) són 7 petites obres que barregen horror i comèdia, 7 moments tan estranys com pròxims, 7 visions surrealistes i contundents sobre un engany col·lectiu cada dia més escandalós... Encara hi ha algú que cregui que els ciutadans governem la nostra societat?

Sobre el procés d'escriptura de l'obra

Contra la democràcia (2010) és la tercera obra escrita en nom de la indignació després de *Contra el progrés* (2008) i *Contra l'amor* (2009). La *Filosofia política* de Mario Bunge va obrir el camí a un seguit de lectures especialitzades (v. bibliografia) que van culminar en l'escriptura del text. Com en el cas de les altres obres, es tracta de 7 retrats surrealistes i grotescos, aquest cop acompanyats per l'esperit del Grand Guignol, un gènere amb un menyspreu evident per allò humà, molt apropiat per a la nostra presumpta democràcia. La complicitat amb el director Carles Fernández va dinamitzar el projecte i el festival Grec i la Sala Beckett van esdevenir-ne padrins. Després d'una primera lectura al festival d'Avinyó del 2010 en companyia dels integrants del projecte internacional "Els viatges de Kadmos", el text va viure la seva darrera reescriptura aquell estiu a l'illa grega de Paros, on va merèixer una lectura dramatitzada amb el col·lectiu grec de traductors del català "Els de Paros". Entre el segle V i IV abans de Crist, Paros va ser testimoni d'una de les primeres democràcies de la història.

Esteve Soler

Bibliografia relacionada amb l'elaboració de l'obra

ATTALI, Jacques, *Breu història del futur*. Ara Llibres, 2007.
BUNGE, Mario, *Filosofia política. Solidaridad, cooperación y Democracia Integral*. Gedisa, 2009.
CHOMSKY, Noam i RAMONET, Ignacio,

Cómo nos venden la moto. Icaria, 1995.
CROUCH, Colin, *Posdemocracia*. Taurus, 2004.
GARCÍA CALVO, Agustín. *Contra la paz - Contra la democracia*. Virus, 1993.
GINSBORG, Paul, *Así no podemos seguir. Participación ciudadana y democracia parlamentaria*. Los libros del Lince, 2010.
HELMET, Guy, *El invierno de la democracia*. Los libros del Lince, 2008.
HESSEL, Stéphane, *Indigneu-vos!* Destino, 2011.
MORIN, Edgar, *Los siete saberes necesarios para la educación del futuro*. Paidós, 2001.
PASOLINI, Pier Paolo, *Escritos corsarios*. Ediciones del Oriente y del Mediterráneo, 2009.
SARTORI, Giovanni, *La democracia en 30 lecciones*. Taurus, 2008.
SWIFT, Jonathan, *El arte de la mentira política*. El Barquero, 2009.

Sobre el Grand Guignol

Què entenem per Grand Guignol? "Gènere teatral d'origen francès creat a finals del segle XIX que, mitjançant muntatges de curta duració, reflectia la monstruositat del seu temps a través de l'horror i la farsa surrealista." La democràcia s'ha convertit en una farsa que produeix arreu del món *horrors* molt més temibles que els plantejats pel gènere del Grand Guignol: guerres per diners, fam premeditada, un món narcotitzat... Ara hem volgut reivindicar i ressuscitar una manera d'entendre el teatre visualment aclaparadora que obre els ulls dels espectadors amb una vigència brutal i que no permet tancar-los de nou. Si alguna cosa mereix ser considerada precisament com *la monstruositat del nostre temps* és aquesta perversa democràcia que, en mans de banquers avariciosos i polítics estancats, ens ha convertit en monstres sense capacitat de control de nosaltres mateixos i del nostre futur.
Esteve Soler

Algunes consideracions

Si avui en dia hi ha res que tinguem és excés, excés de moltes coses, especialment materials. Un dels recursos del qual disposem en excés és la informació, les dades. Internet ha contribuït a oferir una eina molt valuosa per conèixer i difondre dades. Naturalment, això no vol dir que totes les dades siguin certes i, naturalment, el fet que es difongui molta informació no vol dir que les persones tinguin més o menys criteri per a interpretar-la. La possessió de dades no implica l'habilitat o la capacitat d'interpretar-les correctament. Tenim fins i tot un portal de notícies que difon documents secrets, documents dels serveis secrets nord-americans, que, una mica, explica coses que ja intuïm. Per tant, que les coses al món no acaben de rutllar bé ho sabem, qui més qui menys n'és conscient, no és cap sorpresa que les nostres economies s'hagin ressentit pel fet que la gran banca nord-americana entrés en fallida i hagués de ser rescatada amb diner públic. Sabem també que part de la nostra banca local ha hagut de ser reflatada amb diner públic. Sabem que el nivell d'explotació dels recursos naturals és simplement insostenible. Sabem que les resolucions de les Nacions Unides són partidistes (o que ho semblen bastant). Sabem que el conjunt de la situació financera, basada en l'especulació, ha desembocat en una crisi que implica atur i augment de la pobresa, que implica que la vida de molts de nosaltres empitjora. Sabem que el veritable poder rau en el gran capital i no en els representants elegits pel poble. Sabem que la crisi en què ens trobem provoca retallades de pressupost, atur, conflictivitat social... Sabem tot això. En general, però, no hi fem res. Naturalment: què pot fer cap de nosaltres contra el fet que les decisions que ens governen són preses per gent que no escollim, persones a les quals no votem, persones de les quals ni tan sols coneixem els noms? Per separat, segurament, no podem fer res més que ser-ne conscients. Però, i junts? És a dir, potser la pregunta seria: què podem fer junts, què podem fer en massa, què podem fer com a col·lectiu?

O potser no hem de fer res perquè ja ens agrada, perquè ja ens va bé el món tal com és? Jo crec que l'escriptura de l'Esteve Soler neix del malestar, del rebuig de l'estat de coses en què ens trobem. D'entrada, planteja un joc amb les paraules, un joc pervers i subversiu, amb què es permet qüestionar alguns dels grans conceptes que configuren el nostre sistema cultural i polític. Paraules gairebé "sagrades", "intocables": progrés, amor, democràcia... De manera que el discurs de l'Esteve m'interessa perquè m'inquieta. Aquest text seu *Contra la democràcia* m'interessa perquè duu a terme una crítica desprietada del nostre món no pas des de la racionalitat, sinó a través d'imatges surreals i situacions paradoxals impregnades d'humor negre. Diu Saramago: "En aquest món es discuteix tot excepte una cosa: la democràcia. Però, com podem parlar de democràcia si aquells que realment governen el món no són escollits pel poble?" Vivim realment en un sistema democràtic? I si la nostra història és en realitat un conte de terror? I si nosaltres mateixos som personatge d'una mena de "freak show"? Què significa democràcia? Algunes paraules, grans paraules, al darrere de les quals hi ha hagut grans idees, han estat pràcticament buidades de contingut, han estat utilitzades per justificar accions de sentits, orientacions, intencions molt diferents. En el nostre món, en nom de la democràcia es poden fer coses com envair països o justificar el terrorisme, es pot fer tot en nom de la justícia i de la llibertat. Ara bé, aquestes paraules van néixer amb un contingut precís, un contingut que potser ja hem oblidat, són conceptes que han implicat grans conquestes del pensament humà, són el resultat de la capacitat de posar-se d'acord, de la consideració de l'ésser humà com a quelcom que val la pena. En un món en què els mecanismes del poder per manipular l'opinió i les vides de la ciutadania cada cop són més refinats i estan més estudiats, crec que pot ser saludable un bon bany de simple, senzilla i directa mala llet, un simple "no em crec res del que em diu

i, d'ara endavant, em dedicaré a comprovar jo mateix la versemblança del que m'expliqueu. Dit d'una altra manera: em dedicaré a pensar (*o mal-pensar*) estrictament per mi mateix". En fi, que ja n'hi ha prou. Com algú va dir fa uns quants anys: "Si m'enganyes un cop, la culpa és teva. Si m'enganyes dos cops, aleshores, la culpa és meva".
Carles Fernández Giua

L'autor

Esteve Soler
(Barcelona, 1976)

Dramaturg format a l'Institut del Teatre i la Sala Beckett, on dona classes d'escriptura dramàtica. Des de 2008, la trilogia formada per les seves obres *Contra el progrés*, *Contra l'amor* i *Contra la democràcia* s'ha traduït a sis idiomes (anglès, francès, alemany, castellà, grec i italià), i gairebé 30 directors les han fet seves a països com Alemanya, Estats Units, França, Suïssa, Àustria, Grècia i Xile. Algunes de les seves altres obres s'han estrenat al Teatre Nacional de Catalunya (*Jo sóc un altre!*), el Teatre Lliure (*Davant de l'home*) i el Bell Theatre de Londres (*Memòria*).